



Processus iudiciarius panormitani

Johannes <Urbach>

Parisius, Millesimo quinge[n]tesimo octauo

Sequitur de appellatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70756)

scribi et publicari mādauimus nostros fecimus sigilli appensione muniri. Datum et actum loco tali quo ad nos reddenduz iura p̄ tribunali sedere cōsueuimus: in ditione tali p̄tificatus et talibus clericis vel laicis ad p̄missa specialiter vocatis et rogatis.

¶ Sequitur de appellatione:

Data sentētia diffinitiuā si ab ea nō appellet pars contra quē est lata infra. x. dies trāsit i rē iudicatam facit. c. quod ad cōsultationē de re iudic. et idem de interlocutorijs: quo ad ptem: vt in. c. cū dilecti. de ele. in fi. et etiā tactum est supra. Unde aduertendum q̄ aliter appellat̄ ab interlocutoria et aliter a diffinitiuā. nā cū appellatio interponitur ab interlocutoria vel alio grauamine oportet qd̄ in scriptis fiat et cū exp̄ssione cause iuste seu iniuriam it̄locutorie vel graua minis. Ista duo substantiē red̄rūt ad appellationē validā etiam si cā sit notoria de quo p̄ Jo. an. i. c. cordi de appel. li. vi. in nouella. nisi qm̄ in maioribus et reseruat̄ interponit̄ appellatio de quo in. c. vt debitus in fi. e. ti. Et sunt. xiiij. que concurrere debēt in appellatione an̄ sn̄iam ad ip̄am appellationē vallādā q̄ colliguntur et enumerantur in. c. cum dilectus de appel. et ibi p̄ Hosti. sup̄ verbo firmatum. Primum q̄ cā in appellatione exp̄ssa sit vera. Secundū q̄ exceptio opponatur. Tertium q̄ coram iudice proponatur nisi excuset iusta cā. Quartum q̄ appellet. Quintum q̄ coram iudice nisi ex causa. Sextuz q̄ exceptio non admittatur: scilicet q̄ expectetur repulsa exceptione. Septimum q̄ p̄pter istam repulsionem

liij.

appelletur. Octauus q̄ exceptio opposita sic legitima. Nonum q̄ grauamen illatur sit vel cōminatur. Decimū q̄ in scriptis fiat appellatio vt s̄. Undecimū q̄ petatur apostoli. Duodecimum q̄ si petierit appellatus veniat appellans instruct⁹ iuxta. c. corz di de ap. libro. vi. Decimūtertiū q̄ appellatio interponat infra. x. dies / vt in. c. cordi s̄. alle. ⁊ in spe per te. ij. c. ti. §. qualiter ⁊. in sūma. ⁊ hoc in appellatio- ne iudicia li. Sed in appellatiōe ꝛ iudiciali ista oīa nō requirūtur: qz ibi nō exigitur veritas cause sed sufficit verisimilitudo. Itē nō requirit ibi grauamē- nis illatio vel cōminatio s; sufficit q̄ teneat inferri in futurū. de istis ⁊ alijs differētis scz in q̄bus diffe- rūt appellatio iudicialis ⁊ extra iudicialis vel etiaz in q̄bus pueniunt solet notari in ca. bone de ap. vbi notatur tres differentie ⁊ tres pueniētie. Quando autē appellat a diffinitua sētētia. tūc sufficit q̄ las- ta snia ille contra quez fertur si vult appellare pōt verbo apud acta dūmodo hoc faciat incontīnēti iu- dice adhuc p tribunali sedente anteq̄ diuertat ad alios actus: vt in. l. litigatoribus. C. eo. ti. canonisa- ta. ij. q. vi. in fi. X. litigatoribus no. de ap. ca. i. li. vi. in fi. Sed si ex intervallo videlicet cū iudex diuertit se post latam sententiā ad aliquos extraneos act⁹ vel ad prandium ⁊c. velit appellare: tunc necesse ē etiam appellare in scriptis sicut ab interlocutoria: vt in. l. ij. ff. e. ti. ⁊. C. e. ti. l. eos. §. sin autem. Et ista est vera opinio licet quidam exponant illico quod ponitur in. l. p̄dicta id est eadē die vt no. d. c. cordi. ¶ Additio. ¶ Quid si appellās dicat appel- lo et requirat notarium vt scribat qualiter ip̄e ap- pellat an dicatur appellare ī scriptis. baldus in ad

di. spe. ti. de ap. x. dubiū fuit. §. iiii. Item a diffinitiva appellatur: sine expōsitione cause vt ibi ⁊ in iurib⁹ prime allegatis: vnde sufficit appellāti dicere appello a tali diffinitiva sententia tanq̄ iniqua ⁊c. de quo etiā in spe. de ap. §. qualiter in p̄nci. Et tū ibidē diffiniendo appellationem dicit q̄ appellatio est sentētie vel grauaminis releuatio p̄ reclamationem a minori ad maiorem iudicē facta p̄textu iniqui iudicis grauaminis vel iniuste sententie. Hostiensis etiā ponit plures diffinitiones in summa eodē ti. §. i. Potest ergo sic formari appellatio a grauamine vel interlocutoria iudicis ⁊c.

Forma appellationis a grauamine vel interlocutoria.

Quā vobis domino iudice tali videlicet ordinario vel delegato: ⁊ te notario ac testib⁹ p̄sentibus. Ego talis principalis vel talis ei⁹ p̄curator p̄curatorio noīe talis actoris p̄pono ⁊ dico aīo appellādi q̄ licet in causa que inter tales actorē ex vna ⁊ p̄dictū. ff. reum de et sup tali re vel debito pte ex altera vertit in iudicio corā vob⁹ dño iudice p̄dicto exceptionē talē opposuerint ⁊ ponant tenor seu saltē mēs ⁊ effectus ip̄ius executionis ⁊ in appellatione exp̄matur. Et tūc subiūgat si velit eaz p̄ vos admitti: alias si velit competēdo eam p̄ vos admitti vel secūdum cōtenta et petita in ip̄a p̄nunciari. Nostamen domine iudex huiusmodi exceptione legitime sp̄ret ⁊ neglecta ipsā saltē tacite repellendo. in ip̄a causa ad talē vel talē actū exceptioni

liiij